

Szieszta

SZERKESZTI: NYEMCSOK ÉVA

Tizennégy magyar származású Nobel-díjas a Dóm téren

A Dóm téri árkádok alatt a SzegedArt képzőművészeti fesztivál részeként tegnap este nyílt meg a szerdáig látható Szembesítés-szembesülés című tárlat. A neves szobrászok kortársokról készült portréi között Kampfl József magyar származású Nobel-díjasokról mintázott 14 büsztjét is kiállították.

SZEGED
HOLLÓSI ZSOLT

– Másfél évtizeddel ezelőtt Stockholmban élő építész barátom ajánlotta, hogy az ottani Magyar Ház számára kellenek készítenem egy Szent-Györgyi Albert-mellszobrot. Megmintáztam, de időközben személyi változás történt az intézményben, és végül nem lett belőle semmi. A gipszminta viszont elkészült, és amikor Óbudán, a Szerűskert utcai általános iskolát elnevezték Szent-Györgyiről, csináltak a Nobel-díjas

készítette. Szerdáig mind a 14 Nobel-díjas bronz büsztjét láthatják az érdeklődők a Dóm tér árkádjai alatt.

– Többségük már nem él, arra sem volt lehetőség, hogy a többiek modellt üljenek, ezért fotók alapján dolgoztam. Nobel-díjasaink közül csak Oláh Györggyel találkoztam személyesen, aki gyakran hazalátogat Amerikából. Akkor már kész volt a portréja; megmutattam – nagyon tetszett neki. A mintázáshoz több forrásból gyűjtöttem össze az ismereteimet, nem elég fényképeket szerezni, azt is

Kampfl József szobrászművész Oláh György Nobel-díjas kémikus mellszobra előtt a Dóm téren. FOTÓ: FRANK YVETTE

tudósról egy kiállítást. Egyik ismerősöm ajánlotta, hogy kérjék el az én gipsz mellszobromat is a tárlatra. Az igazgatóknak annyira megtetszett, hogy haza sem vihettek, bronzba öntették. Akkoriban jött az ötlet: érdemes lenne az összes magyar származású Nobel-díjast megmintázni; ha valaki, ők biztosan megérdemlik – meséli *Kampfl József* szobrászművész, aki Szent-Györgyi után Lénárd Fülöp, Zsigmond Richárd, Bárány Róbert, Hevesi György, Békecsy György, Wigner Jenő, Gábor Dénes, Polányi János, Harsányi János, *Elie Wiesel*, *Oláh György*, *Kertész Imre* és *Avram Hershko* portréját is el-

kell tudnom, az illető milyen ember. Mind a 14 kitüntetettben találtam olyan vonzó tulajdonságot, ami miatt nagy kedvvel csináltam a portréját. Sokan nem is tudják, hogy ennyi magyar származású Nobel-díjasunk van, ez a tárlat arra is jó, hogy a közönség szembesüljön ezzel – mondja Kampfl József, aki szerint akkor jó egy portré, ha sikerül az ember lelkét is megmutatni. – A képzőművészetre fel sem veszik azt, aki nem tud korrektül megmintázni egy portré; a szobor minősége inkább abban mutatkozik meg, hogy vissza tudja-e adni a művész az illető jellemét, személyiségét is.

Művészek, sportolók portréi. A SzegedArt szerdáig látható szobortárlatán sok régi kedvenc mellszobrával találkozhatunk. A fiatal szegedi szobrász, Szemerey-Kiss Balázs a színészkirálynőt, Ruttkai Évát mintázta meg. Simorka Sándor Latinovits Zoltánról készült szobra áll mellette. Farkas Pál a szegedi költő, Baka István portréját hozta el. Mihály Gáborról Puskás Ferenc és Marian Cozma büsztjét is láthatjuk. Szanyi Péter Gregor Józsefet mutatja meg Falstaff hatalmas kalapjában. Több szegedi szobrász is részt vesz a Dóm téri kiállításon: Balogh Sándor, Bánvölgyi László, Beliczai Mária, Fritz Mihály, Füz Veronika, Tóth Sándor munkái is megtekinthetők.

„Nem kell alibiből gyereket vinni magunkkal a bábszínházba!”

AZ EGYKORI GYEREKEK GYERMEKEI IS VISSZAJÁRNAK

Generációk bábszínháza

Kövér László: Nincs kedvenc mesém, se bábum. Akkor a többi megsértődne. FOTÓ: VERÉB SIMON

A szó szoros értelmében a bábok közé született a szegedi bábszínház igazgatója, Kövér László. A családi alapon működő színház kezdetben csak hobbi volt számára, és egyáltalán nem volt egyértelmű, hogy apja nyomdokaiba lép, aki életre hívta a gyermekeátriumot.

SZEGED
BERECZKY DIÁNA

Magyarország legrégebben működő bábszínháza a szegedi Kövér Béla Bábszínház. Nevét alapítójáról kapta, aki 1946–1994-ig, haláláig vezette a gyerekszínházat. Akkor fia, *Kövér László* vette át az irányítást, akit a szegedi önkormányzat nemrég újabb öt évre megbízott a színház vezetésével.

– Szó szerint beleszülettem a bábok világába, hiszen akkoriban költözött a színház a neki 30 évig otthont adó épületbe, a Dózsa György utcába. Nagyon korai emlékeim nincsenek erről az időszakról. Az mégis előttem van, ahogy édesanyám méltatlankodik, mert édesapám és barátai a parkettán szöngelték össze a díszleteket. Számomra nagyon sokáig csak hobbi volt a bábszínház, amely családi-baráti alapon működött – idézte fel Kövér László. Emlékszik: nehezen született meg a döntés, hogy a rendszerváltással együtt az önállóság útjára lépjenek. Ez azt is jelen-

tette, hogy amatőrből profivá kellett válniuk ennek előnyeivel és hátrányaival.

– A színháznak akkor 3 alkalmazottja volt, ma 16. Jó lenne még fejleszteni a létszámot, de mint minden, ez is pénz kérdése. Az utánpótlás nem lenne gond, hiszen gyakran kérnek bennünket: indítsuk újra a Bábszínészképző Stúdiót, amely pár éve nagyon sikeres volt. Akkor mi adtunk ösztöndíjat a hallgatóknak, ma már a visszajelzések szerint fizetnének is a képzésért – mesélte. Apropó mese. Az ember azt hinné, hogy egy bábszínház vezetőjének van kedvenc meséje és bábja is. Kövér Lászlónak nincs. Mint mondja: „akkor a többi megsértődne”.

1945 szeptemberében a szegedi Dugonics András gimnázium növendékei elhatározták, hogy tanári és szülői támogatással bábszínházat hozzanak létre. A Szabad Művelődési Felügyelőség segítségével 1946-ban a Dugonics téri Katolikus házban megkezdődött a színház építése. 1946. december 24-én került sor az ünnepélyes bábszínházi megnyitóra a János vitéz című darab bemutatásával. 1948 őszén a Pedagógus Szakszervezet vette át az irányítást. Az alapító bábosok közül egyedül Kövér Béla maradt meg műszakiként. A színháznak többször is költözni kellett: végül a Kamara Bábszínház 1954. október 16-án nyitotta meg kapuit a Dózsa György utcában. 1964-től a társulat már Szegedi Bábszínház néven szerepelt. A csoport minden tagja munkája mellett bábózott (dr. Kövér Béla akkoriban Szeged legnagyobb vállalatának, a DÉLÉP-nek volt a személyzeti igazgatója). A Tisza Lajos körüli épületbe 1987. október 25-én költözhetek be, és azóta is ebben az épületben működik a jövőre 65. jubileumát ünneplő bábszínház.

– Magát a mesét szeretem. Lehet az árnyjáték, paravános vagy nyílt előadás. Hogy melyik mese népszerű, az már más kérdés. Ezt a gyerekeken lehet „leszűrni”, hiszen ők azonnal és őszintén reagálnak. Ha beszélgetnek az előadás alatt, az azt jelenti, hogy unatkoznak, nem értik a mesét, vagy nem érdekli őket. Mi ebből tanulunk. A felnőttek reakciója is tanulságos, bár néha érthetetlen. A közelmúltban egy pedagógus kivitte a csoportját a Titkok birodalma című előadásról, amely az emberi testen belüli utazásról szól. Bár a gyerekek még maradni szerettek volna, ő hajthatatlan volt, mert szerinte ez a téma nem nekik való. A felnőttek néha furcsák. Sokan érkeznek úgy, hogy nem tudják, mire is ültetik be a gyereket, míg ők a folyosón olvasnak. Azaz nem beszélgetnek előtte a gyerekekkel, nem ké-

Az I. Szeged-Szabadka Gyermekszínházi Fesztivált

május 17–22. között rendezik meg Szegeden. A részletes programot a www.gyermekfeszt.hu oldalon találhatják meg az érdeklődők. A bábszínházról pedig a www.koverbela.hu oldalon olvashatnak.

szítik fel az élményre. Így nincs közös élményük sem, amit megbeszélhetnének. Pedig ezek a mesék a felnőtteknek is érdekesek. Már a negyedik generáció jár hozzánk, vagyis az egykori gyerekek gyerekei is ezeken a történeteken nőnek fel. Igenis jó újra ráébredni a tanulságokra, és ehhez nem kell alibiből gyereket vinni magunkkal a bábszínházba! Sok egyetemista szokott beülni az előadásainkra – mondta.

Úgy tűnik, Kövér László büszke arra, hogy vezetése alatt sikereket ért el a társulat, és egyre szebb környezetben tudják fogadni a közönséget. Sokan úgy gondolják:

